

Overvåking av trekkfugler og fugleinfluensa våren 2006

Tomas Aarvak & Ingar Jostein Øien

Norsk Ornitologisk Forening

© Norsk Ornitologisk Forening

E-post: nof@birdlife.no

Rapport til Mattilsynet – Statens tilsyn for planter, fisk, dyr og næringsmidler

Publiseringstype: Digitalt dokument (pdf)

Forsidebilde: Stokkand © Gunnar Numme

Strektegning: © Trond Haugskott

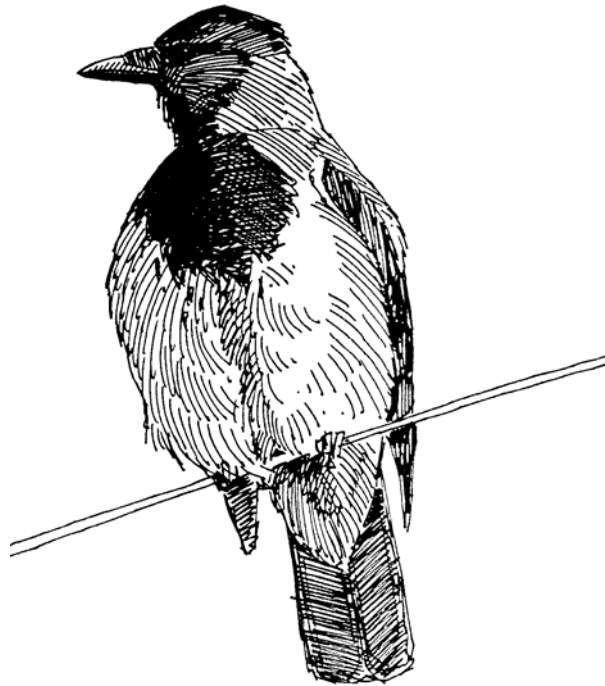
Layout: Tomas Aarvak

Redaktør: Ingar J. Øien

Anbefalt kildehenvisning: Aarvak, T. & Øien, I.J. 2006. Overvåking av trekkfugler og fugleinfluensa våren 2006. NOF rapport 8-2006. 14s.

ISSN: 0805-4932

ISBN: 82-7852-080-1 / 978-82-7852-080-2

Sammendrag

På oppdrag fra Mattilsynet gjennomførte NOF våren 2006 en intensivert overvåking av vårtrekket av ville fugler i tre regioner i Norge. Hovedvekt var lagt på de områdene hvor det var størst overlapp mellom forekomst av ville våtmarksfugler og fjørfeoppdrett. Hovedformålet var å så tidlig som mulig avdekke tilfeller av syke/døde fugler og rapportere dette videre til det lokale mattilsynet, slik at Mattilsynet tidlig skulle kunne ta forhåndsregler for å hindre smitte av høypatogen fugleinfluensa (HPAI-H5N1) i å spre seg til fjørfeindustrien. De overvåkede ferskvannslokalitetene i de tre hovedregionene var: 1 (*Nord-Trøndelag*) Klingsundet, Lømsen, Fossemvatnet og Borgenfjorden i Steinkjer kommune samt Leksdalsvatnet i Steinkjer og Verdal kommuner, 2 (*Rogaland*) Orrevatnet, Erga/Horpestadvatnet, Grudavatnet i Klepp kommune, Smukkevatnet i Time kommune og Søylandsvatnet og Bjårvatnet i Hå kommune, og 3 (*Østlandet*) Lågendeltaet og Dokkadeltaet i Oppland fylke, Glomma (strekningen fra Fetsund til Årnes) og Vorma (strekningen fra Vormsund forbi Eidsvoll til Minnesund) i Akershus fylke.

Over 180 000 individregistreringer av fugler ble gjort i perioden 28. mars til 28. juni. Det ble kun funnet et fåtalls kadavre, bla. av sildemåke og hettemåke. Fuglene ble innlevert for analyse til Veterinærinstituttet, men ingen av fuglene fikk påvist fugleinfluensa av høypatogen type.

INNHOLDSFORTEGNELSE

SAMMENDRAG	2
INNLEDNING	4
METODIKK	5
RESULTATER	6
TREKKFORLØP	6
PRØVETAKING FRA SÆDGÅS OG DVERGGÅS.....	8
DISKUSJON	8
LITTERATUR	9
VEDLEGG A – ENKEL INSTRUKS FOR OVERVÅKING	10
VEDLEGG B – PROSEDYRE FOR INNSAMLING AV VILLFUGL	11
VEDLEGG C – REKVISISJONSSKJEMA	13

INNLEDNING

Vinteren og tidlig på våren 2006 var det i både norske og internasjonale medier et sterkt fokus på fugleinfluensa og da spesielt den farlige varianten H5N1 og sannsynligheten for at en av de høypatogene variantene skulle utvikle seg videre til en pandemi.

Det er mange forskjellige subtyper av fugleinfluensa, men kun et fåtall av disse representerer et helsemessig problem for dyr og mennesker. Infeksjon med influensavirus er vanlig forekommende hos andefugler, vadere, måker og alkefugl, men gir i regelen bare mild sykdom av begrenset varighet. Disse lavpatogene fugleinfluensavirusene (LPAI: "Low Pathogenicity Avian Influenza") gir i regelen bare mild sykdom på fjørfe.

Noen varianter av H5- og H7- subtyper kan forårsake massedød hos fjørfe. Disse kalles "høypatogen aviær influensa" (HPAI: "High Pathogenicity Avian influenza"). HPAI forekommer normalt ikke hos ville fugler. Disse typene oppstår hos fjørfe, hvor tette bestander tillater virus å utvikle seg til høypatogene former. Selv hos den nå svært kjente H5N1 typen finnes det stammer som er lavpatogene. Derfor betyr det ikke nødvendigvis at det er den farlige varianten som er påvist selv om media med store bokstaver rapporterer det som H5N1.

Noe av det som er nytt med dette utbruddet av fugleinfluensa er at HPAI H5N1 siden desember 2002 har vist evne til å infisere og gi alvorlig sykdom hos ville fugler. Sist gang man så høypatogen influensa hos ville fugler var i 1961, hvor en hadde en epidemi blant terner i Sør-Afrika. Ellers har man bare sett enkelttilfeller i tilknytning til utbrudd hos tamme fugler. Det som har skjedd er sannsynligvis at lavpatogene virus fra villfugl har blitt overført til fjørfe i Sørøst-Asia. Her har viruset utviklet høypatogene egenskaper og spredt seg i fjørfeopulasjonen. Derfra har dette "nye", høypatogene viruset blitt overført til ville fugler, sannsynligvis ender. Det utstrakte holdet av ender i Sørøst-Asia, hvor tamender beiter på rismarkene, kan tenkes å ha gjort forholdene for slik overføring gunstige.

Viruset har gjennomgått flere genetiske forandringer de siste ti årene. I 2001–2002 dukket det opp seks nye genotyper, og i 2003 ytterligere åtte til, blant dem Z og Z+. Disse to har (hovedsakelig Z) fortrent de andre slik at det er Z-genotypen som nå blir påvist hos fjørfe og som også gir sykdom hos villlevende fugler.

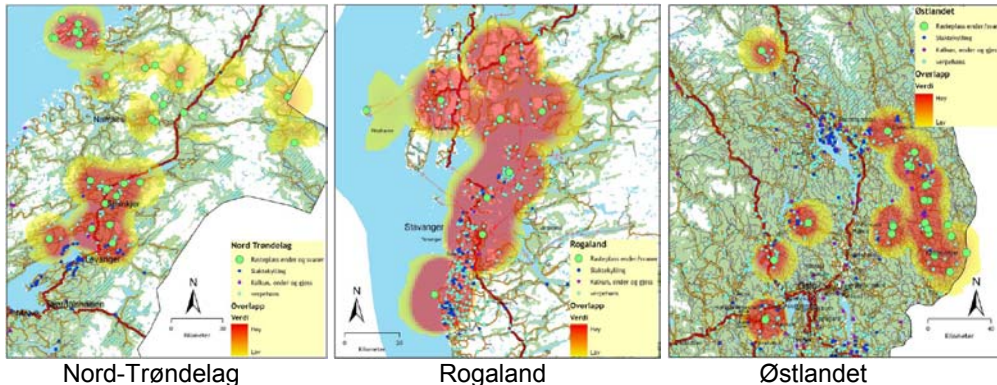
Viruset som har spredt seg i Vest-Asia, Russland, Europa og Afrika er av en stamme som først ble oppdaget ved et utbrudd hos ville fugler i Qinghai-sjøen i Vest-Kina. Denne stammen er en kombinasjon av Z-genotypen og V-genotypen. Virus av disse typene ser ut til å ha sirkulert blant villender i Sørøst-Kina i perioden 2002 og 2005. Man frykter at denne høypatogene H5N1-stammen har utviklet egenskaper som gjør at den spres med ville fugler. Denne stammen er genetisk forskjellig fra de stammene en nå ser blant fjørfe i Sør-Kina, Vietnam, Indonesia m.v.

På oppdrag fra Mattilsynet ble derfor NOF våren 2006 oppfordret til å skissere et intensivt opplegg for å overvåke vårtrekket av ville fugler i Norge, med hovedvekt på de områdene hvor det var størst overlapp mellom forekomst av ville våtmarksfugler og fjørfeoppdrett (se Gjevne m.fl. 2006). Hovedformålet var å så tidlig som mulig avdekke tilfeller av syke/døde fugler og rapportere dette videre til det lokale mattilsynet, slik at Mattilsynet tidlig skulle kunne ta forhåndsregler for å hindre smitte i å spre seg til fjørfeindustrien.

Vi vil takke Asbjørn Folvik som organiserte overvåkingen i Rogaland og Håkan Billing på Østlandet. En spesiell takk går også til de enkelte observatørene som pliktoppfyllende gjorde regelmessig opptelling i sine områder: Bjørn Fuldsseth i Nord-Trøndelag, Martin Dagsland, Harald Løvbrekke og Kjell Mjøsnes i Rogaland, og Øyvind Hagen, Geir Høitomt, Jonas Langbråten, Bjørn Harald Larsen og Jon Opheim på Østlandet.

METODIKK

Det viktigste bakgrunnsdokumentet for utvelgelsen av overvåkingslokaliteter var Veterinærinstituttets rapport om risiko for smitte med høypatogen aviaær influensa (HPAI) H5N1 fra ville fugler til fjørfe i Norge (Gjevre m.fl. 2006). Denne utpekte tre hovedregioner i Norge med stor overlapp mellom lokaliteter med større forekomster av ville trekkfugler og høy tetthet av fjørfeproducenter (både økologiske og konvensjonelle). Disse hovedregionene er Nord-Trøndelag, Rogaland og Østlandet.

Kriteriene for å kvalifisere overvåkingslokaliteter var at disse var grunne brakkvanns, eller ferskvannslokaliteter (høy overlevelse og spredningsrisiko for viruset) og med god forekomst av ande- og vadefugler på vårtrekket.

I samråd med lokale ornitologer, det lokale Mattilsynet og fylkesmannens miljøvernmyndigheter ble så de endelige overvåkingslokalitetene utvalgt.

Nord-Trøndelag: Klingsundet, Lømsen, Fossemvatnet og Borgenfjorden i Steinkjer kommune, og Leksdalsvatnet i Steinkjer og Verdal kommuner.

Rogaland: Orrevatnet, Erga/Horpestadvatnet, Grudavatnet i Klepp kommune, Smukkevatnet i Time kommune, og Søylandsvatnet og Bjårvatnet i Hå kommune.

Østlandet: Lågendeltaet og Dokkadeltaet i Oppland fylke, Glomma (strekningen fra Fetsund til Årnes) og Vorma (strekningen fra Vormsund forbi Eidsvoll til Minnesund) i Akershus fylke.

I tillegg til de nevnte lokalitetene ble det også inkludert overvåking av våtmarksfugler i Indre Porsangerfjord i Finnmark etter anbefaling fra Veterinærinstituttet fordi dette er et spesielt interessant område ift. fugleinfluensa (B. Ytrehus pers. medd.). Overvåkingen her ble gjennomført daglig i perioden 8. mai - 5. juni.

Det ble utarbeidet en enkel instruks for overvåkingen (**Vedlegg A**). Hver lokalitet ble overvåket to ganger i uka gjennom hele vårtrekket, og fortrinnsvis på ukedager da det i helgene ofte er ornitologer på mange av disse lokalitetene. Det ble lagt spesiell vekt på å finne døde eller syke fugler.

I tillegg til den aktive overvåkingen ble det på NOF sitt nettsted opprettet en egen side med informasjon om fugleinfluensa (<http://www.birdlife.no/naturforvaltning/fugleinfluensa.php>) og med en spesiell oppfordring til våre medlemmer om å følge med og om å rapportere funn av syke og døde fugler.

"NOF oppfordrer alle ringmerkere, aktive fuglekikkere og fuglevenner i felt til å hjelpe til med å holde øynene åpne for mistenkelige dødsfall eller sykdom hos ville fugler. Aktive ornitologer kommer av og til over døde fugler, og de fleste av disse er forårsaket av naturlige forhold, slik som kaldt vær og sult. Skulle du imidlertid komme ut for tilfeller som virker unaturlige, bør dette rapporteres videre til Mattilsynet på telefon **06040** så raskt som mulig. Send gjerne en e-post til NOF på fugleinfluensa@birdlife.no slik at foreningen kan følge med på utviklingen."

RESULTATER

Overvåkingen ble gjennomført over en periode på tre måneder (28. mars til 28. juni) med litt variasjon mellom de forskjellige regionene og lokalitetene. En del av variasjonen skyldes ulikt tidspunkt for oppstart, men også klimatiske forhold så som isforhold på ferskvannslokalitetene. I Nord-Trøndelag ble andre nærliggende lokaliteter overvåket så lenge de utvalgte lokalitetene var frosset.

Kun et fåtall døde fugler ble funnet i løpet av registreringene, og ingen større forekomster av syke eller døende fugler ble påvist. Konkrete kadaverfunn ble gjort for bla. sildemåke og hettemåke. De døde fuglene ble levert inn for analyse, men ingen av disse fikk påvist fugleinfluenza av høypatogen type.

Totalt ble det registrert >1700 poster for Nord-Trøndelag (>67 000 individregistreringer), >2450 poster for Rogaland (>72 000 individregistreringer) og >1400 poster for Østlandet (>41 000 individregistreringer).

Overvåkingen dekket hele den viktigste vårtrekkperioden, og for enkelte arter også hele rugeperioden fram til de første ungene kom på vannet. At overvåkingen også dekket tidlig ungeperiode ble ansett som en stor fordel ift. påvisning av fugleinfluenza. Unger har ikke velutviklet immunforsvar og vil i motsetning til voksne fugler lett bli smittebærere og ofre for fugleinfluenza. Sannsynligheten for oppblomstring og påvisning av fugleinfluenza vil derfor øke i denne perioden. I flere studier har det blitt påvist høyere infeksjonsrate hos juvenile enn voksne individer (for eksempel Sharp m.fl. 1997, Hanson m.fl. 2003).

Innenfor prosjektet er det ikke planlagt noen videre analyse av det innsamlede trekkmateriale, men vi velger likevel her å presentere trekkforløpet hos to arter som i løpet av våren 2006 fikk påvist den høypatogene fugleinfluenzaen H5N1.

Trekkforløp

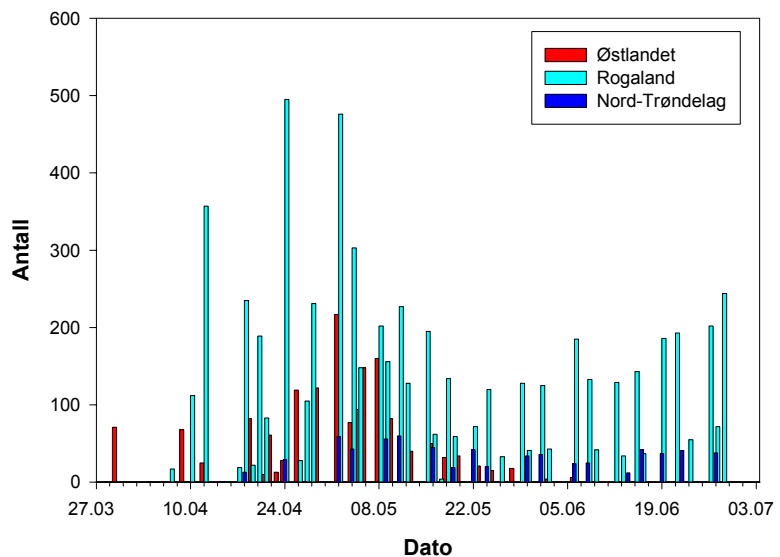

Toppand

Toppanda har en estimert bestand på 7 000-10 000 hekkepar i Norge. På grunn av et svært lite merke- og gjenfunnsmateriale, vet vi lite om trekkforholdene hos denne arten. Gjenfunn av toppender merket i Sverige viser at mange av de som ringmerkes der om vinteren hekker i Finland og Russland (Bakken m.fl. 2003). I Norge kan vinterbestanden komme opp i 5000-7000 individer i relativt milde vintre (Svorkmo-Lundberg m.fl. 2006), men det er usikkert om dette er fugler som hekker i Norge.

Basert på det innsamlede overvåkingsmateriale hadde toppanda sin trekktopp mellom 12. og 26. april i Rogaland, og i den første uken av mai på Østlandet og i Nord-Trøndelag. I Rogaland holder tallene seg relativt høye gjennom slutten av mai til midten av juni da de igjen øker idet de første ungekullene blir observert (det første 21/6) (Figur 1).

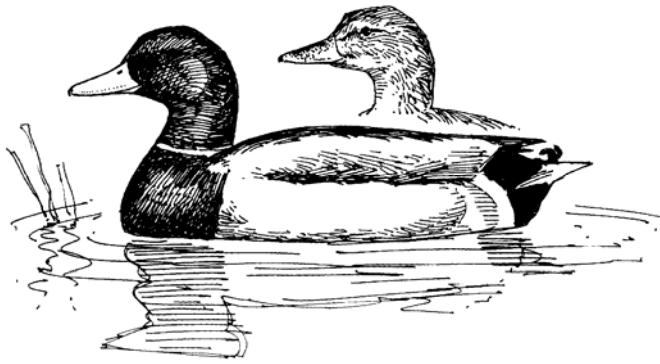
Figur 1. Oversikt over trekkforløp hos toppand i de tre overvåkingsregionene våren 2006.

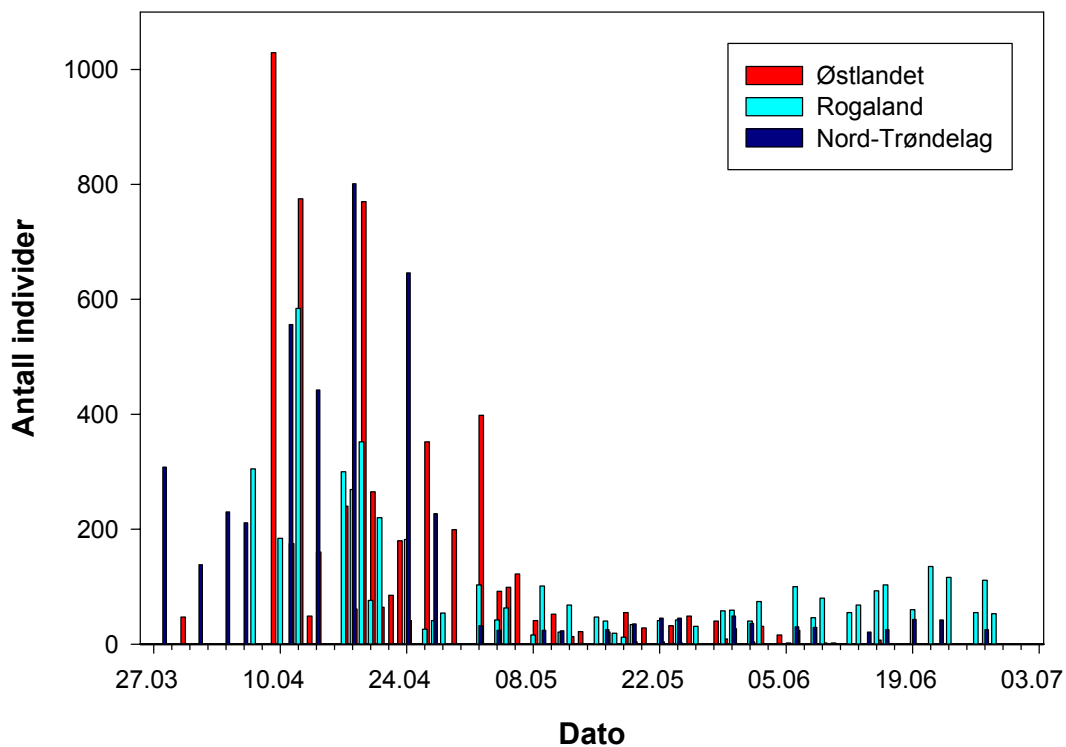
Stokkand

Stokkanda er vår vanligste andeart og har en estimert hekkebestand på 30 000-40 000 par (Mjelstad & Sætersdal 1994). Størstedelen av bestanden er sannsynligvis stasjonær hele året. Vinterstid har vi tre grupper av overvintrende fugler:

- 1): hekkebestanden i og rundt byer som stort sett er stasjonære gjennom året og som trekker inn til byen om vinteren,
- 2): hekkebestanden ellers i landet som trekker ut til kysten eller sør- og vestover ut av landet om vinteren og
- 3): fugler som overvintrer i Norge eller stopper her før de trekker videre (Bakken m.fl. 2003).

Basert på det innsamlede overvåkingsmaterialet hadde stokkanda sin trekktopp mellom 10. og 25. mai i alle tre regionene. Etter ca 7-8. mai var det hovedsakelig hanner som ble observert inntil de første kullene ble observert på vatnet i begynnelsen av juni (**Figur 2**).

Figur 2. Oversikt over trekkforløpet hos stokkand i de tre overvåkingsregionene våren 2006.

Prøvetaking fra sædgås og dverggås

I forbindelse med NOF's prosjekter på dverggås og sædgås på Valdakmyra i Finnmark ble det innsamlet prøver fra neseseekret og kloakk fra fem dverggjess og en sædgås (se bla. Aarvak & Øien 2006). Prøvene ble sendt til Veterinærinstituttet for analyse mht. forekomst av høypatogen fugleinfluensa.

For en av de innfangede dverggjessene var det sikkert kjent at denne overvintrer regelmessig i Evrosdeltaet i Hellas og at den også gjorde det vinteren 2005/2006. I dette området ble det påvist et stort utbrudd av fugleinfluensa hos svaner vinteren 2006. Sædgåsa som ble innfanget ble ringmerket for første gang (halsring: A12), men en av de andre sædgjessene som har blitt fanget og utstyrt med halsring på Valdakmyra ble observert overvintrende i Rügen området i Tyskland vinteren 2005/2006. Også her ble det påvist fugleinfluensa i februar 2006 (se statusrapport hos Veterinærinstituttet 16/11-06; www.vetinst.no).

Dette medførte at Veterinærinstituttet var spesielt interessert i prøver fra disse artene, og dette ble derfor inkludert i prosjektet. Ingen av de innsendte prøvene fikk påvist fugleinfluensa av subtype H5.

*Slipp av sædgås (halsring A12) etter prøvetaking
© Ingar J. Øien*

DISKUSJON

Til tross for utbrudd av høypatogen fugleinfluensa i våre nærmeste naboland og intensiv overvåking av de fleste viktige ferskvann/våtmarkslokaliteter for ville fugler i Norge ble det ikke påvist høypatogen fugleinfluensa i Norge våren 2006. Veterinærinstituttet analyserte ca 1600 prøver uten positiv påvisning av viruset hos de døde eller syke fuglene som ble innsamlet (perioden 16/2-24/5), hovedsakelig etter innrapportering av "vanlige" folk. Heller ikke i Finland ble det påvist høypatogen fugleinfluensa våren 2006.

Fugleinfluensa av typen HPAI-H5N1 ble imidlertid påvist hos et begrenset antall arter både i Sverige og i Danmark. I Sverige var det knoppsvane, stokkand, toppand, bergand, lappfiskand og hubro som ble påvist infisert. I Danmark var artsutvalget noe større, men det var likevel stort sett de samme artene; toppdykker, knoppsvane, sangsvane, grågås, toppand, musvåk, vandrefalk og fjellvåk

LITTERATUR

- Aarvak, T. & Øien, I.J. 2006. Overvåking av sædgås i Norge i 2006. NOF-rapport 5-2006. 13s.
- Bakken, V., Runde, O. & Tjørve, E. 2003. *Norsk ringmerkingstlas. Vol. 1*. Stavanger museum, Stavanger.
- Gjevre, A.-G., Handeland, K., Jansen, P.A., Lyngstad, T.M. & Ytrehus, B. 2006. Risiko for smitte med høypatogen aviær influensa (HPAI) H5N1 fra ville fugler til fjørfe i Norge. Rapport 2006: 1-24.
- Hanson, B.A., Stallknecht, D.E., Swayne, D.E., Lewis, L.A. & Senne, D.A. 2003. Avian influenza viruses in Minnesota ducks during 1998-2000. *Avian diseases* 47: 867-871.
- Mjelstad, H. & Sætersdal, M. 1994. Stokkand *Anas platyrhynchos*. s.78-79 i: Gjershaug, J.O., Thingstad, P.G., Eldøy, S. & Byrkjeland, S. (red.). *Norsk fugleatlas*. Norsk Ornitologisk Forening, Klæbu.
- Sharp, G.B., Kawaoka, Y., Jones, D.J., Bean, W.J., Pryor, S.P., Hinshaw, W. & Webster, R.G. 1997. Coinfection of wild ducks by influenza A viruses: distribution patterns and biological significance. *Journal of virology* 71: 6128-6135.
- Svorkmo-Lundberg, T., Bakken, V., Helberg, M., Mork, K., Røer, J.E. & Sæbø, S. (red). 2006. *Norsk vinterfuglAtlas. Fuglenes utbredelse, bestandsstørrelse og økologi vinterstid*. Norsk Ornitologisk Forening, Trondheim. 496s.

Vedlegg A – Enkel instruks for overvåking

Enkel instruks for overvåking av trekkforløp for Mattilsynet – leting av syke/døde fugler i forbindelse med fugleinfluensproblematikken.

Lokalitetene sjekkes to ganger i uka. I prosjektet er det avsatt lønnsmidler for 2 timer (timelønn på 150,- kroner) per lokalitet (inkl. kjøring 40 km) to ganger i uka i tre måneder. Lokalitetene bør sjekkes to ganger på uavhengige ukedager (helst ikke i helg). Antall vannfugler (svaner, gjess, ender, skarver, måkefugl, vadere, kråkefugl etc.) rapporteres tilbake (per e-post og excel-regneark) til Tomas Aarvak (tomas@birdlife.no) samme kveld eller dagen etter at registreringer er utført. Dataene og arbeidet må gjerne integreres i allerede pågående prosjekter og kan brukes fritt.

NB: Det er viktig å kikke godt over vannene og spesielt i kantvegetasjon for å oppdage syke eller døde fugler, som er hovedformålet med denne overvåkingen. Nå i starten hvor mange av lokalitetene er igjenfrosset så bør "overskuddstid" brukes på å se over andre ferskvanns- eller brakkvannlokaliteter i området.

Ved funn av døende eller døde fugler skal rapporteres til det lokale mattilsynet (tlf.) og statens naturoppsyn (tlf), og deretter sendes inn til Veterinærinstituttet etter instruks/veileder om innsending av død eller avlivet fugl (vedlegg). Rekvisisjonsskjema utarbeidet av VI (veterinærinstituttet) skal benyttes (vedlegg). Ligger fuglene svært utilgjengelige til så er dette en oppgave for SNO eller det lokale mattilsyn/viltneemder.

Media har fokusert sterkt på fugleinfluensproblematikken. Ved henvendelser fra media så fortell gjerne om hva du konkret gjør, hvor ofte, hvilket inntrykk du har av vårtrekket, betydning av lokalitetene for rastende fugler etc. Når det gjelder temaet fugleinfluensa og om sannsynligheter for at det skal opptre osv. tror jeg det er lurt å henvise til Ingar J. Øien (90188239) som er NOF's fagkonsulent og som er prosjektleder på denne overvåkingen for mattilsynet. Også jeg henviser videre til Ingar. Dette er ryddig ift. til hvilken offisiell holdning NOF har til problematikken omkring fugleinfluensa. Dette er likevel ikke noe påbud for den enkelte rapportør.

Selve prosjektet foregår i tre regioner, med fem lokaliteter i hver av regionene Nord-Trøndelag, Rogaland og indre Østlandet.

Når det gjelder utstyr for innsamling av eventuelle kadavre foreslår jeg at du kjøper munnbind (minst standard FFP-2) og engangs plasthansker på apoteket allerede nå (og sterke plastsekker for innpakking og innsendelse), så har du det klart hvis du skulle finne kadavre. Utgiftene for utstyret føres på reiseregning (kilometergodtgjørelse). Har du dårlig råd så lar det seg sikkert ordne med et forskudd fra NOF.

Tomas Aarvak

Vedlegg B – Prosedyre for innsamling av villfugl

17. februar 2006

Veterinærinstituttet
National Veterinary Institute

Innsending av død eller avlivet, sjuk villfugl for undersøkelse med hensyn på høgpatogen fugleinfluensa H5N1

Beredskapsnummer: 03789

Veterinærinstituttets nye landsdekkende beredskapsnummer for Mattilsynet benyttes ved varsling av mistenkte tilfeller utenom arbeidstid (døgkontinuerlig vakt).

Utstyr: Engangs plasthansker, sterke poser/sekker av gjennomsiktig plast, sterk hyssing, og væskeabsorberende papir (avis eller lignende).

Framgangsmåte ved prøvetaking: Ta på plasthansker. Væskeabsorberende papir (avis) brettes ut i bunnen av plastpose/plastsekk nr. 1. Fuglen føres deretter ned i plastpose/plastsekk 1 uten at den kommer i kontakt med posens/sekkens ytterflate, eller prøvetakerens klær. Hanskene vrænges av og puttes ned i posen/sekken sammen med fuglekroppen. Posen/sekken lukkes med hyssing. Pose/sekk nr. 1 føres ned i pose/sekk nr. 2 som også lukkes med hyssing.

Før innsending legges den plastinnpakka fuglen i egnet ytteremballasje (sterk eske). Navn på prøvetaker/innsender, og en kort beskrivelse av fugleart, funnsted, funndato og relevante observasjoner legges i en plastpose, og legges inn i ytteremballasjen før forsegling.

Pakken fremsendes til laboratoriet på hurtigst mulige måte.

Prøvemateriale: Kadaver av hele fugler.

For prioriterte risikoarter (spesielt vannfugler som ender, svaner, gjess, måker og vadefugler) sendes det inn fra tilfeller med døde enkeltfugler. For andre arter sendes det inn materiale dersom det er flere døde fugler i samme område.

Rutiner for prøvesvar: Følger varslingsrutiner som fremgår av vedlegg til samarbeidsavtale mellom Mattilsynet og Veterinærinstituttet.

Adresser ved innsending av prøver:

Østlandet:

Ordinær pakkepost: Seksjon for vilthelse, Veterinærinstituttet i Oslo, Postboks 8156 Dep, 0033 OSLO
Over-natt-pakke: Seksjon for vilthelse, Veterinærinstituttet i Oslo, leveringsadresse Ullevålsveien 68, 0454 OSLO
Direkte levering: Ullevålsveien 68, OSLO
Telefon nr: 23 21 60 00

Rogaland og Agder:

Ordinær pakkepost: Veterinærinstituttet i Sandnes, Postboks 295, 4301 Sandnes
Over-natt-pakke: Veterinærinstituttet i Sandnes, leveringsadresse Kyrkjeveien 332/334, 4325 Sandnes
Direkte levering: Kyrkjeveien 332/334, 4325 Sandnes
Telefon nr: 51 60 35 40

Hordaland og Sogn og Fjordane:

Ordinær pakkepost: Veterinærinstituttet i Bergen, Postboks 1263 Sentrum, 5811 Bergen
Over-natt-pakke: Veterinærinstituttet i Bergen, leveringsadresse Bontelabo 8 B, 5003 Bergen
Direkte levering: Bontelabo 8 C, Bergen
Telefon nr: 55 36 38 38

17. februar 2006

Møre og Romsdal og Trøndelag:

Ordinær pakkepost: Veterinærinstituttet i Trondheim, Tungasletta 2, 7485 Trondheim
Over-natt-pakke: Veterinærinstituttet i Trondheim, postadresse Tungasletta 2, 7485 Trondheim,
leveringsadresse Tungasletta 2, 7047 Trondheim
Over-natt-pakke til levering lørdag må merkes med en stor (rød) "L"
Direkte levering: Tungasletta 2, 7047 Trondheim
Telefon nr: 73 58 07 27

Nord-Norge:

Ordinær pakkepost: Veterinærinstituttet i Harstad, 9480 Harstad
Over-natt-pakke: Veterinærinstituttet i Harstad, 9480 Harstad, leveringsadresse Havnegata 4, 9404
Harstad
Direkte levering: Havnegata 4, 9404 Harstad
Telefon nr: 77 04 15 50

ELLER

Ordinær pakkepost: Veterinærinstituttet i Tromsø, Stakkevollvn. 23b, 9292 Tromsø
Over-natt-pakke: Veterinærinstituttet i Tromsø, Stakkevollvn. 23b, 9292 Tromsø
Direkte levering: Stakkevollvn. 23b, 9292 Tromsø
Telefon nr: 77 61 92 30

Vedlegg C – Rekvisisjonsskjema

Ullevålsveien 68
 Pb. 8156 Dep.
 0033 Oslo
 t 23 21 60 00
 f 23 21 60 01
 www.vetinst.no

Mottatt dato: Saksnr:

REKVISISJONSSKJEMA

UNDERSØKELSE AV DØD- ELLER AVLIVET VILLFUGL - OVERVÅKING AV AVIÆR INFLUENSA

Rekvirent: *Mattilsynet, Distriktskontoret for*..... Tlf:.....

Funnet av:..... Tlf:.....

Adresse:.....

Finners opplysninger om fuglen(e):

Funn dato:..... Funnstatus: Død Syk

Hvor mange fugl var døde/syke:/..... Hvor mange sendes inn:

Art(er):.....

Funnsted:

Beskrivelse: hva har skjedd, hvordan fant du fuglen(e):

.....

Rekvirentens vurdering:

Status: Selvdød Avlivet m/injeksjon Avlivet m/vold

Hold/kondisjon: God Middels Dårlig

Sannsynlig årsak til død/sykdom: Traume Avmagring

Infeksjon Annet

Er full obduksjon nødvendig/ønskelig: Ja Nei

Eventuelle tilleggsopplysninger:

Fuglen(e) pakkes inn iht instruks og sendes til Vetinst. i Oslo, Sandnes, Bergen, Trondheim eller Tromsø.

[Dette skjemaet legges i en konvolutt som limes på utsiden av pakningen.](#)

Kontaktpersoner ved Seksjon for vilthelse: Kjell Handeland, Turid Vikøren og Bjørnar Ytrehus 23 21 60 00*

**VED FUNN SOM GIR SPESIELL MISTANKE OM AVIÆR INFLUENSA KONTAKTES
 VETERINÆRINSTITUTTET PÅ TLF 03789**

